

till mötes och talar till dem som en vilken är förvissad om att lösningen på livets problem ligger hos den levande Kristus, och att vad världen behöver och längtar efter är människor, gripna av Kristus och drivna av Kristus. Tidens andliga nöd kommer ofta till tals på dessa sidor. Förf. har ju i dessa stycken vissa erinringar betr. den s. k. officiella kristendomen, men vad han innerst åsyftar, är väl vad också varje ansvarskännande präst eftersträvar. Även Beskow anser sig emellertid kunna påvisa starka och äkta religiösa behov i denna som man annars lätt nog tycker förvärldsligade tid. Han har en känd förmåga att

kunna predika intensivt och koncentrerat, så att man med stor behållning även läser hans predikningar, enär de i hög grad tvinga en till att läsa *om* och tänka *efter*. Han leder med det självupplevdas säkerhet åhöraren fram till det genuint religiösa och kristliga och säger sitt övertygande: *Här* — finns det vi söka och behöva! och giver samtidigt sin starkt personligt uppfordrande anvisning: *Så* — skall och kan nu detta av oss personligen tillägnas. Djup fromhet, kristen aktivitet, ansvar för bröderna och världen i stort känneteckna såväl denna som förf:s föregående böcker.

E. L.

Korta anmälningar om insänd litteratur.

Till en redaktion inflyter alltid åtskillig litteratur, som icke direkt ligger i linje med den uppgift som tidsskriften föresatt sig. Å den andra sidan kan redaktionen förvänta att dess läsare ha intresse att få uppgifter om även dessa nyheter på bokmarknaden, även om icke rimligtvis utrymme kan beredas dem inom recensionsavdelningen.

I andra fall insändas till redaktionen böcker, som utgivas årligen, kalender, årsböcker o. d. Läsaren som redan genom en tidigare presentation gjorts förtrogen med innehållet i dessa, väntar sig icke årligen en utförligare redogörelse för sådana publikationer, medan däremot en anteckning om den nya årgången, och ett kort meddelande om det för året specifika kan vara på sin plats.

Det är redaktionens avsikt att hädanefter i en kortfattad anmälan samla tillhoppa insänd litteratur av ovan angivna art, och på ett mindre utrymmeskrävande sätt ge korta upp-

gifter och sammanfattande omdömen därom. Början göres därmed härnadan.

För att spara utrymme brukas följande förkortningar på de svenska förlagen: Diak. = Svenska kyrkans Diakonistyrelsens förlag, Stockholm; Gleer. = C. W. K. Gleerups förlag, Lund; N. Mus. = Nordiska musikförlaget, Stockholm.

Årsböcker och kalendrar.

För 17:e gången utger Diak. sin *Svenska kyrkans årsbok 1937* (336 sid.), innehållande en tillförlitlig översikt av vad som utkommit av litteratur på det kyrkliga området, och som vanligt med praktiga sammanfattande översikter över de viktigaste tilldragelserna inom och utom vårt land inom kyrkan. Den är den vederhäftigaste uppslagsbok för olika grenar av kyrklig verksamhet. Anmälnaren gläder sig att plats på nytt kunnat ges också åt förteckningen över Kyrkosångsrörelsens organisationer.

Från Finland ingår den av Förbundet för svenskt församlingsarbete i Finland utgivna årsboken *Svenskt kyrkoliv i Finland* (Årsbok för de svenska församlingarna, 15 årg. Helsingfors, 1936. Pris 20 Mk.) Denna årsbok har samma karaktär som våra stifts julkalendrar. Den inledes med en serie uppbyggliga uppsatser, tecknar de dödas minne och skildrar drag ur församlingars och kyrkors historia samt ger återblickar på det kyrkliga livet och arbetet i Finland 1936, även från det finskspråkiga kyrkolivet; det sista icke minst värdefullt för oss på denna sidan Bottenhavet. Två uppsatser påfordra särskild uppmärksamhet. Den ena gäller kyrkolagens 250-årsminne. Minnesteckningen gäller alltså Karl XI:s kyrkolag av 1686, gemensam för Finlands och Sveriges kyrkor. I Finland ersattes den år 1869 av en ny lag. Den andra uppsatsen behandlar ett femtioårsjubileum: Finlands svenska psalmbok av år 1886 (den togs dock i bruk först år 1888). Denna korta uppsats ger en förträfflig om än kompendiarisk sammanfattning av psalmboksarbetet i Finland under adertonhundralet representerat främst av namnen Runeberg, Stenbäck, Lille, Topelius och Schauman.

En hemmasvensk julkalender förtjänar i detta psalmhistoriska sammanhang ett omnämmande. *Febe* (En julhälsning från de svenska diakonissanstalterna av O. Centerwall och Dick Helander, 50 årg., Stockholm, 143 sid. Pris 1:75.) ger, utom de livfulla in-

blickar i diakonissarbete, som man naturligtvis främst väntar sig där, ett hymnologiskt bidrag av den nyutnämnde föreståndaren för Ersta, D. Helander, tidigare docent i praktisk teologi i Lund. Det benämnes: Från psalmboksarbetet före tillkomsten av 1819 års psalmbok. Ur i Kungl. Biblioteket i Stockholm förefintliga handlingar har förf. hämtat några psalmmanuskript, som ej kommit med i 1819 års psalmbok, det ena en bearbetning av Ödman till en julpsalm, det andra en av Geijer verkställd bearbetning av Neumarks psalm nr. 239 i Wallins psalmbok.

I minnesskriften *Kring korset och kyrkan*, som Kyrkliga Frivilligkåren i Lund utgivet med anledning av dess tjugofemåriga tillvaro (127 sid. Gleer. Pris 3:—) finnes ett kapitel av Henning Andersson »Med frivilligkåren i skånska församlingar», som förtäljer om det trogna arbete denna lundsiska sammanslutnings kör utfört, sedan 1914. Detta arbete har förvisso för den kyrkomusikaliska renässansen i vårt land varit av betydelse. Ty dels har därigenom att frivilligkåren sammanfört och övat unga studenter, av vilka flertalet varit blivande präster (och prästfruar), dessa förts in i koralbok, missale och — icke minst — vesperalet av år 1914. Dels har deras verksamhet också givit landsbygdens tidigare ofta vanlottade församlingar en första bekantskap med andra gudstjänstformer än högmässans.

A. A.

Krönika.

Den svenska högmässan i sin nuvarande gestalt har helt nyligen blivit översatt och utgiven på tyska. Vår

svenska kyrka har att tacka Dr. Friedrich Buchholz i Dessau för att det yppersta uttrycket för det svenska guds-